

بررسی روش های مشارکت دولتی-خصوصی در بیمارستان های دولتی-یک مرور نقادانه

زهرا خطیب شهیدی^۱، هیوا میرزایی^۲، شکوفه رهنما^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته پژوهش های دانشجویان، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۲- دانشجویان کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته پژوهش های دانشجویان، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران. (نویسنده مسئول ایمیل: hiwa95@yahoo.com شماره همراه: ۰۹۱۸۴۱۵۰۴۴۸)

۳- دانشجویان کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته پژوهش های دانشجویان، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

چکیده:

مقدمه و هدف:

پیشرفت تکنولوژی های نوین، گذار های جمعیتی و اپیدمیولوژیک، نیاز های تغییر یافته و افزایش آگاهی مردم بخش دولتی را در تامین هزینه های نظام سلامت با چالش های اساسی روبه رو ساخته است، از طرف دیگر بیمارستان های دولتی اغلب بودجه بخش سلامت را به خود اختصاص می دهند. یکی از روش های موجود برای ارتقای اثربخشی، کارایی و کیفیت خدمات در این بیمارستان ها دخیل کردن بخش خصوصی در جهت تسهیم ریسک و مسئولیت می باشد. هدف این پژوهش مروری نقادانه بر روش های مشارکت دولتی-خصوصی در بیمارستان های دولتی است.

روش پژوهش:

در این مرور نقادانه از روش جست و جوی مروری استفاده شد. بررسی در پایگاه های داده PubMed, google scholar با کلید واژه های Cochran Springer Link, Elsevier, Proquest, Scopus, Emerald, public-private partnership, PPP, public hospital, hospital design, hospital financing, health system و در پایگاه داده های فارسی magiran, sid, elmnet, irandoc با معادل فارسی همان کلید واژه ها بدون محدودیت زمانی انجام گرفت. نتیجه جست و جو ۹۱۲ مقاله بود که به ترتیب با بررسی عنوان، چکیده و متن کامل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نهایتاً ۳۶ مقاله از این بین برگزیده شدند و مورد بررسی بیشتر قرار گرفتند.

نتایج:

بررسی مطالعات انجام شده نشان داد که روش های مشارکت بخش دولتی-خصوصی شامل هشت مدل، قرارداد امتیاز انحصاری، قرارداد های مدیریت، قرارداد های ابتکار مالی خصوصی، قرار داد های طراحی، ساخت و تأمین مالی، قرارداد اجاره، قرارداد های خدمت، قرارداد های محرومیت بخش دولتی، قرارداد های خصوصی سازی کامل یا برونسپاری می باشد. ازین بین قرارداد های امتیاز انحصاری و قرارداد های برون سپاری به ترتیب بیشترین و کمترین میزان فراوانی را در بررسی متون به خود اختصاص دادند.

بحث:

هر یک از این هشت مدل میزان متفاوتی از تسهیم ریسک بین بخش دولتی و بخش خصوصی را دارا می باشند و با توجه به مسئولیت هر یک از طرفین بخشهای عمومی و خصوصی در مشارکت عمومی-خصوصی، ریسکها به هر طرفی که بهتر بتواند آن را مدیریت کند منتقل میشود. میزان ریسک و مسئولیت کاهش داده شده از بخش دولتی در مدل های برون سپاری کامل و قرار داد های مدیریت و خدمت به ترتیب بیشترین و کم ترین می باشد. موفقیت هر کدام از این مدل ها به به عوامل مختلفی از جمله توان نظارتی دولت، توان قدرت قانون گذاری دولت، تجربه مشارکت با بخش خصوصی، شرایط داخلی و خارجی بیمارستان، شرایط سیاسی و شرایط اقتصادی بستگی دارد.

واژگان کلیدی: مشارکت دولتی خصوصی، بیمارستان، ریسک، مسئولیت، مرور نقادانه